EL POU de la gallina
Revista manresana d'informació i opinió

Opinió | 73 | Actualitzat el 04/02/2016 a les 00:00

# Veritat i mentida

Normal
0
21

false
false
false

MicrosoftInternetExplorer4

?Pero la verdad a veces es poliédrica.

?La verdad es la verdad?

?No, no lo es. La verdad está rodeada de otros elementos, de la sustancia de cada cual, de nuestras vivencias, del momento.'

Julia Navarro. ?Dispara, yo ya estoy muerto?

Els nens poden mentir. No és certa la dita que els nens diuen sempre la veritat.

Què fa que un infant menteixi? No tenim una resposta única, però podem aportar alguns elements que ens ajudin a interpretar, acompanyats d'exemples reals recollits a les nostres aules.

Un motiu pot ser cridar l'atenció sobre la mentida dita per desviar-la del conflicte autèntic. Per exemple: Una nena explica a casa que no vol anar a l'escola perquè la tracten malament la mestra i els companys, cosa que no és certa. La família es preocupa, com ha de ser, perquè en principi cal creure-la. El conflicte d'aquesta nena a l'aula era no disposar dels llibres que els altres sí que tenien. Quan família i escola van parlar es va solucionar tot el problema, inclosa la mentida.

També pot ser amb la intenció de modificar la realitat perquè sigui més propera al que el nen desitja. Per exemple: Un nen explica a tothom que tindrà un germanet i quan anem a felicitar els pares ens assabentem que és un fet que no preveuen.

Per conveniència o per protecció. Per exemple: Quan un infant ha fet una petita malifeta amb els

seus companys invariablement el seu paper sempre és secundari. Un altre exemple:  Un alumne grandet que no aporta un material a l'escola i explica a casa que no és necessari. La família estava passant una època de dificultats econòmiques. En aquest cas ell sentia que havia de protegir la seva família.

Un altre motiu per mentir pot ser l'autoestima. Quan el que som i el que fem ho vivim en inferioritat respecte als altres, tendim a magnificar. Per exemple: El nen que explica un cap de setmana o un viatge fantàstic quan la realitat és l'habitual: passejar amb la família i anar al parc.

Com a adults, com podem reaccionar davant de la mentida?

El primer de tot és escoltar la criatura sense interrompre'l, fins i tot quan ens adonem que el que diu no és cert. Sempre que puguem no cal  que rivalitzem amb ell per veure qui té la veritat. El nostre missatge ha de ser que nosaltres ho veiem diferent i que, si és necessari, farem comprovacions.

La cita ens parla de ?la veritat' i tots sabem que aquesta és, efectivament, polièdrica. Que els adults tampoc diem sempre la veritat i utilitzem la mentida a conveniència. Qualsevol narració de qualsevol fet no és mai absolutament objectiva perquè les persones som raó i emoció, inseparables. I l'emoció és subjectiva.

El desig que els nostres fills siguin millors que nosaltres és molt lloable, però ells també són éssers humans amb unes fortaleses i febleses extremadament similars a les nostres. Ni més ni menys. Estimem-nos tal com som.

Excepcionalment donem el títol d'una col·lecció: ?Pensa-hi', de Brigitte Labbé i Michel Puech. Editorial Cruïlla.

st1\:*{behavior:url(#ieooui) }

/* Style Definitions */
table.MsoNormalTable
{mso-style-name:"Tabla normal";
mso-tstyle-rowband-size:0;
mso-tstyle-colband-size:0;
mso-style-noshow:yes;
mso-style-parent:"";
mso-padding-alt:0cm 5.4pt 0cm 5.4pt;
mso-para-margin:0cm;

mso-para-margin-bottom:.0001pt;
mso-pagination:widow-orphan;
font-size:10.0pt;
font-family:"Times New Roman";
mso-ansi-language:#0400;
mso-fareast-language:#0400;
mso-bidi-language:#0400;}